

**PROCEDURY
DOTYCZĄCE BEZPIECZEŃSTWA
OBOWIĄZUJĄCE
W SZKOLE PODSTAWOWEJ
W BAŁUCZU**

Spis treści

1. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W STOSUNKU DO RODZICÓW PRZYCHODZĄCYCH DO SZKOŁY PO ODBIÓR DZIECI W STANIE NIETRZEŻWOŚCI	4
2. PROCEDURA POSTĘPOWANIA NAUCZYCIELI W PRZYPADKU KRADZIEŻY, WYŁUDZANIA PIENIĘDZY LUB WARTOŚCIOWYCH PRZEDMIOTÓW.....	5
3. PROCEDURA POSTĘPOWANIA NAUCZYCIELI W PRZYPADKU FAŁSZOWANIA DOKUMENTACJI.....	6
4. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W SYTUACJI POSIADANIA PRZEDMIOTÓW NIEDOZWOLONYCH NA TERENIE SZKOŁY-OSTRE NARZĘDZIA, NÓŻ, ŻYLETKA, KASTET ITP.....	7
5. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W SYTUACJI ŻAŁOBY PO ŚMIERCI UCZNIA.....	8
6. PROCEDURA DOTYCZĄCA REAGOWANIA I KONIECZNOŚCI ZAWIADOMIENIA O ŚMIERCI UCZNIA	9
7. PROCEDURA REAGOWANIA - PRÓBA SAMOBÓJCZA UCZNIA.....	11
8. PROCEDURA - DZIAŁANIA PODEJMOWANE W CELU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ..	12
9. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU STWIERDZENIA NARUSZENIA PRZEZ UCZNIA GODNOŚCI NAUCZYCIELA LUB INNEGO PRACOWNIKA SZKOŁY.....	13
10. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU PALENIA PAPIEROSÓW I E-PAPIEROSÓW NA TERENIE I WOKÓŁ SZKOŁY PRZEZ UCZNIÓW SZKOŁY PODSTAWOWEJ W BAŁUCZU	14
11. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU USZKODZENIA LUB DEWASTACJI	16
12. PROCEDURA POSTĘPOWANIA NAUCZYCIELI W PRZYPADKU KRADZIEŻY NA TERENIE SZKOŁY	17
13. PROCEDURA POWIADAMIANIA O ZAKŁÓCANIU ZAJĘĆ I POSTĘPOWANIA WOBEC UCZNIA ZAKŁÓCAJĄCEGO ZAJĘCIA.....	18
14. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU NIEOBECNOŚCI UCZNIA W SZKOLE - LICZNE NIEOBECNOŚCI	19
15. PROCEDURA W PRZYPADKU UZYSKANIA INFORMACJI, ŻE UCZEŃ UŻYWA ALKOHOŁU LUB INNYCH ŚRODKÓW W CELU WPROWADZENIA SIĘ STAN ODURZENIA BĄDŹ PRZEJAWIA INNE ZACHOWANIA ŚWIADCZĄCE O DEMORALIZACJI	22
16. PROCEDURA W PRZYPADKU PODEJRZENIA, ŻE NA TERENIE SZKOŁY ZNAJDUJE SIĘ UCZEŃ POD WPŁYWEM ALKOHOŁU BĄDŹ NARKOTYKÓW	23
17. PROCEDURA W PRZYPADKU, GDY NA TERENIE SZKOŁY ZNAJDUJE SIĘ SUBSTANCJA PRZYPOMINAJĄCA NARKOTYK	24
18. PROCEDURA W PRZYPADKU, GDY NAUCZYCIEL PODEJRZewa, ŻE UCZEŃ POSIADA PRZY SOBIE SUBSTANCJĘ PRZYPOMINAJĄCĄ NARKOTYK	25
19. PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC UCZNIA – SPRAWCY CZYNU KARALNEGO LUB PRZESTĘPSTWA	26
20. PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC UCZNIA – OFIARY CZYNU KARALNEGO	27
21. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU AGRESYWNEGO ZACHOWANIA UCZNIA	28
22. PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC UCZNIA SPRAWIAJĄCEGO TRUDNOŚCI WYCHOWAWCZE.....	29
23. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU ZNALEZIENIA NA TERENIE SZKOŁY BRONI, MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH, INNYCH NIEBEZPIECZNYCH SUBSTANCJI LUB PRZEDMIOTÓW	30

24. MATERIAŁY INFORMACYJNE NA TEMAT ZACHOWAŃ W PRZYPADKU ZAMACHU TERRORYSTYCZNEGO.....	31
25. PROCEDURA REAGOWANIA W SZKOLE NA UJAWNIECIE CYBERPRZEMOCY	34
26. PROCEDURA WSPÓŁPRACY Z POLICJĄ	39
27. PROCEDURA WSPÓŁPRACY Z PORADNIĄ PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNĄ	40
28. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU PRÓB SAMOBÓJCZYCH LUB SAMOBÓJSTWA UCZNIA	41
29. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU POWIĘCIA INFORMACJI, ŻE UCZEŃ ZAMIERZA POPEŁNIĆ SAMOBÓJSTWO	42
30. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU POZYSKANIA INFORMACJI, ŻE UCZEŃ PODJĄŁ PRÓBĘ SAMOBÓJCZĄ	43
31. PROCEDURA W PRZYPADKU ŚMIERCI SAMOBÓJCZEJ UCZNIA	44
32. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU PODEJRZENIA, ŻE RODZICE NIE KONTROLUJĄ NIEOBECNOŚCI DZIECKA W SZKOLE	45
33. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU UŻYWANIA TELEFONU KOMÓRKOWEGO NA TERENIE SZKOŁY	46
34. ZASADY WSPÓŁPRACY SZKOŁY Z SĄDEM RODZINNYM	47
35. PROCEDURA POSTĘPOWANIA Z DZIECKIEM PRZEWLEKLE CHORYM	48

Procedura postępowania w stosunku do rodziców przychodzących do szkoły po odbiór dzieci w stanie nietrzeźwości

1. W przypadku stwierdzenia u rodzica, przychodzącego do szkoły po odbiór ucznia, w stanie nietrzeźwości, uniemożliwiającego sprawowanie właściwej roli opiekuńczej w drodze ze szkoły do domu, należy powiadomić o tym fakcie dyrektora szkoły.
2. Nakazać osobie nietrzeźwej opuścić teren szkoły.
3. Wezwać do szkoły drugiego rodzica/opiekuna prawnego.
4. Jeżeli wezwanie innego opiekuna jest niemożliwe, a nietrzeźwy rodzic odmawia opuszczenia szkoły i żąda wydania dziecka, twierdząc, że nie jest pod wpływem alkoholu, należy wezwać policję.
5. Nauczyciel zobowiązany jest do sporządzenia notatki na temat zaistniałego zdarzenia i podjętych działań.

Procedura postępowania nauczycieli w przypadku kradzieży, wyłudzenia pieniędzy lub wartościowych przedmiotów

1. W przypadku kradzieży, wyłudzenia pieniędzy, wartościowych przedmiotów należy poinformować wychowawcę klasy i dyrektora szkoły, pedagoga szkolnego.
2. Ustalić personalia uczestników zdarzeń (sprawcy, poszkodowanego, świadków zdarzenia). W szczególnych przypadkach zabezpieczyć materiały, mogące być pomocne w wyjaśnianiu sprawy.
3. Wezwać rodziców ucznia, którego dotyczy zdarzenie.
4. Wychowawca klasy przeprowadza rozmowę z uczniem w obecności rodzica/prawnego opiekuna.
5. Uczeń zostaje ukarany poprzez udzielenie nagany przez dyrektora szkoły.
6. W szczególnych przypadkach dyrektor wzywa policję bądź występuje do sądu rodzinnego o wszczęcie postępowania.

Procedura postępowania nauczycieli w przypadku fałszowania dokumentacji

1. W przypadku fałszowania dokumentacji szkolnej przez ucznia należy poinformować niezwłocznie wychowawcę klasy.
2. Wychowawca klasy ustala sprawcę fałszerstwa.
3. Wychowawca wzywa do szkoły rodziców ucznia i powiadamia ich o zaistniałej sytuacji.
4. Uczeń, który dopuścił się fałszerstwa dokumentacji szkolnej, zostaje ukarany upomnieniem/naganą przez dyrektora szkoły.
5. W sytuacji powtórzenia incydentu dyrektor szkoły powiadamia policję /występuje do Sądu Rodzinnego o wszczęcie postępowania.

Procedura postępowania w sytuacji posiadania przedmiotów niedozwolonych na terenie szkoły-ostre narzędzia, nóż, żyletka, kastet itp.

1. Nakłonić ucznia do oddania niebezpiecznego przedmiotu.
2. Powiadomić wychowawcę klasy.
3. Poinformować ucznia, że niebezpieczny przedmiot oddany jest do depozytu.
4. W przypadku, gdy uczeń odmawia oddania przedmiotu, ponosi konsekwencje za złamanie regulaminu szkolnego.
5. Jeżeli przedmiot stanowi zagrożenie dla zdrowia i życia niezwłocznie należy powiadomić dyrektora szkoły i podjąć działania zapewniające bezpieczeństwo innym uczniom-odizolować ucznia od grupy.
6. Wezwać rodziców do szkoły i powiadomić o konsekwencjach czynu.
7. W szczególnych przypadkach wezwać policję i w obecności policji przeprowadzić rewizję.
8. Obniżyć ocenę z zachowania.

Procedura postępowania w sytuacji żałoby po śmierci ucznia

1. Omówienie tematyki stresu, traumy, żałoby, reakcji typowych dla stresu pourazowego na forum Rady Pedagogicznej.
2. Pedagog/psycholog przypomina (podaje) zasady kierowania dyskusją z elementami odreagowania z uczniami, na potrzeby godzin wychowawczych, innych lekcji (daje materiały instruktażowe).
3. Wychowawca informuje uczniów na forum klasy; (opowiada o okolicznościach śmierci, uwzględniając życzenia rodziny zmarłego).
4. Jeśli istnieje taka potrzeba należy stworzyć warunki uczestniczenia w ceremoniach pogrzebowych, uroczystościach o charakterze „wspominkowym” itp..
5. Wychowawca ocenia potrzeby – monitoruje stan psychiczny uczniów ze szczególnym uwzględnieniem reakcji stresu pourazowego, zwraca uwagę na uczniów, u których stwierdza szczególnie ostry lub chroniczny przebieg reakcji.
6. Wychowawca pozostaje w stałym kontakcie z pedagogiem/psychologiem szkolnym lub specjalistą z PPP.
7. Wychowawca, po konsultacji z pedagogiem /psychologiem organizuje – spotkanie, którego celem jest wymiana doświadczeń związanych ze zdarzeniem, mobilizacja indywidualnych sposobów radzenia sobie ze skutkami zdarzenia, udzielanie informacji o dalszych planach, działaniach, konsekwencjach, a także monitorowanie stanu emocjonalnego poszkodowanych.
8. Wychowawca wraz z pedagogiem /psychologiem ułatwia kontakt ze specjalistami z placówek wsparcia zewnętrznego.

Procedura dotycząca reagowania i konieczności zawiadomienia o śmierci ucznia

1. O śmierci ucznia, która miała miejsce na terenie szkoły lub w związku z zajęciami szkolnymi, wycieczkami, koloniami itp. powinien poinformować rodzinę dyrektor szkoły lub osoba upoważniona (jednak musi ona bezpośrednio kojarzyć się z administracją szkolną). Dotyczy to sytuacji, kiedy jest na to czas. Pozostałe przypadki pozostają w gestii policji, lekarzy, psychologów itp.
2. W sytuacji, gdy wyznaczona osoba nie czuje się na siłach do konfrontacji z ekstremalnymi emocjami przeżywanymi przez rodzinę, która doświadczyła śmierci np. dziecka, wówczas zadanie to powinien przejąć na siebie psycholog lub pedagog.
3. Powiadamianie o śmierci zawsze powinno się odbywać twarzą w twarz. Należy unikać powiadamiania za pomocą telefonu lub poczty, jeśli jest to tylko możliwe.
4. Powiadamianie o śmierci musi spełnić następujące warunki:
 - 1) dostarczyć niezbędnych informacji;
 - 2) udzielić pierwszego wsparcia dla ofiar;
 - 3) ochronić godność;
 - 4) dokazać szacunku wobec ofiary jak i powiadamianej rodziny.
5. Powiadomienie powinno odbyć się w czasie możliwie jak najkrótszym od ustalenia tożsamości ofiary i ustalenia tożsamości osób mu najbliższych.
6. Przed powiadomieniem należy zebrać informacje o relacjach ofiary z osobą powiadamianą, o stanie zdrowia osoby powiadamianej (zwłaszcza choroby serca, krążenie, cukrzyca itp.), które są istotne do przewidywania sposobu reakcji osoby powiadamianej. Osoby powiadamiane mogą reagować w sposób bardzo emocjonalny, mogą potrzebować pierwszej pomocy. Warto przygotować sobie wsparcie pogotowia medycznego, żeby umożliwić w razie potrzeby, natychmiastową interwencję lekarską.
7. Powiadomienie o śmierci powinno odbywać się przez co najmniej dwie osoby. Jedna udziela informacji, druga zaś obserwuje reakcje osoby powiadamianej. Powiadomienie powinno odbyć się na terenie przyjaznym osobie powiadamianej.
8. Zawiadomienie powinno być możliwie jak najprostsze, bez „owijania w bawełnę” i dorabiania różnych historii. Np. „Mam dla pani / pana bardzo złą wiadomość: pani / pana bliski nie żyje”. Powinno się wyrazić współczucie, przykrość i zrozumienie. Tak jak w przypadku standardowych kondolencji.
9. Trzeba być przygotowanym na udzielenie wszystkich informacji, jakich będzie wymagała osoba powiadamiana. Udzielane informacje powinny być proste i zwięzłe. Należy unikać drastycznych szczegółów i informacji niepotrzebnych, odnoszących się do drugorzędnych elementów sprawy.
10. Należy skupić się na udzieleniu pomocy i wsparcia rodzinie zmarłego – zaproponować pomoc w zawiadamianiu innych bliskich, zapytać się czy jest coś co możemy zrobić dla rodziny zmarłego.
11. Nie należy, po zawiadomieniu o śmierci, zostawiać rodziny i bliskich zmarłego samych bez opieki. Powinien zostać pracownik socjalny lub psycholog, tak długo, aż minie pierwsza reakcja – szok lub pojawią się osoby bliskie np. członkowie rodziny, znajomi, przyjaciele. Należy podać swoje dane kontaktowe (telefon, ewentualnie adres), aby udzielić informacji lub / i wsparcia, w razie potrzeby.

Aby rodzina ofiary nie czuła się pozostawiona sama sobie, podać namiary instytucji udzielających wsparcia (np. psychologowie).

12. Jeżeli rodzina zmarłego nie znajduje się w miejscu zamieszkania, należy powiadomić sąsiadów o potrzebie kontaktu z rodziną (powodem jest wydarzenie nadzwyczajne, interwencja z udziałem medyków itp.), natomiast nie należy udzielać szczegółowych informacji sąsiadom, nie należy wspominać o śmierci, aby to nie oni zawiadomili rodzinę zmarłego.
13. Rodzina nie powinna dowiadywać się o śmierci ucznia z mediów lub od osób trzecich. Obowiązek informowania leży po stronie personelu szkoły, dyrekcji.
14. Absolutnie unikać należy powierzania zadania informowania o śmierci dzieciom lub nastolatkom.

Procedura reagowania - próba samobójcza ucznia

1. Osoba interweniująca ustala i potwierdza rodzaj zdarzenia; nie pozostawia ucznia samego; usuwa wszystko, co może ułatwić realizację zamiaru; przeprowadza ucznia w bezpieczne, ustronne miejsce (pod opiekę pielęgniarki szkolnej, pedagoga/psychologa) dokonuje ona szybkiej oceny dalszych zagrożeń, np. wg klucza:
 - a) ryzyko umiarkowane - np. uczeń mówi o samobójstwie, nie mówi jak to zrobi, nie było wcześniejszych prób,
 - b) duże ryzyko- np. wystąpiły czynniki przedwypadkowe, uczeń mówi jak to zrobi, były wcześniejsze próby,
 - c) ekstremalne ryzyko- np. wystąpiły wskaźniki przedwypadkowe, uczeń dokonał samookaleczenia, podjął inne działania zagrażające zdrowiu/życiu.
2. Osoba interweniująca:
 - a) zbiera wstępne informacje o okolicznościach zdarzenia,
 - b) zawiadamia dyrekcję szkoły, wzywa pomoc (pogotowie, policję, straż), jeśli zaistnieje taka potrzeba,
 - c) towarzyszy uczniowi lub prosi o to pedagoga/psychologa (uczeń nie może zostać sam),
 - d) zawiadamia wychowawcę i dyrektora szkoły o wynikach swojej oceny sytuacji (ryzyka).
3. Wychowawca powiadamia rodziców / opiekunów prawnych.
4. Powołany przez dyrektora szkolny zespół kryzysowy (dyrektor/wicedyrektor, psycholog, pedagog) ustala strategię działania.
5. Personel szkoły chroni ucznia oraz inne osoby przed zbędnymi czynnikami traumatyzującymi (np. kontaktem z mediami, świadkami, itp.).
6. Zespół powołany przez dyrektora dokonuje diagnozy ryzyka ponowienia zamachu uwzględniając, czy odratowana osoba ma nadal poważne kłopoty z radzeniem sobie z problemami życiowymi zespół konsultuje dalszą strategię ze specjalistami, PPP lub placówką opieki zdrowotnej.
7. Zespół podejmuje próbę zmobilizowania rodziny, aby udzieliła wsparcia bliskiemu, zapewniła mu bezpieczeństwo oraz skontaktowała się ze specjalistą.
8. Monitorowanie przez wychowawców, nauczycieli, psychologa, pedagoga stanu psychicznego uczniów, reagowanie na symptomy ostrego, chronicznego stresu, objawy depresji.

Procedura - działania podejmowane w celu przeciwdziałania przemocy w rodzinie

1. Nadzór nad prowadzeniem przypadku dziecka krzywdzonego sprawuje dyrektor szkoły udzielając wsparcia i pomocy osobom bezpośrednio zaangażowanym w pomoc.
2. Koordynatorem pomocy dziecku krzywdzonemu może być i najczęściej jest pedagog szkolny. W sytuacji prowadzenia dużej liczby przypadków lub ich złożoności i wielu działań, dyrektor może zadanie koordynacji kolejnych powierzyć innej osobie, przy czym nadal pozostają one w ogólnym rejestrze prowadzonym przez pedagoga.
3. Każdy pracownik szkoły, który zauważy lub podejrzewa u ucznia symptomy krzywdzenia, jest zobowiązany zareagować – jeśli to konieczne, udzielić pierwszej pomocy oraz przekazać informację o zaobserwowanym zdarzeniu pedagogowi szkolnemu lub wychowawcy opisując w notatce wygląd, stan, dolegliwości oraz zachowanie dziecka, cytaty jego wypowiedzi oraz podjęte działania.
4. W przypadku podejrzenia przemocy domowej wobec dziecka szkoła wszczyna procedurę „Niebieskich Kart” uruchamiając tym samym interwencję w środowisku ucznia.
5. Podstawą udzielania pomocy dziecku krzywdzonemu jest podmiotowy kontakt (w tym nie zmuszanie go do potwierdzenia naszych podejrzeń) oraz zapewnienie mu bezpieczeństwa, najlepiej we współpracy z rodzicami lub, jeśli nie jest to możliwe – poprzez interwencję prawną oraz działania instytucjonalne.
6. W sytuacji poważnego zagrożenia bezpieczeństwa dziecka należy NATYCHMIAST przesłać zawiadomienie o sytuacji dziecka do sądu rejonowego wydział rodzinny i nieletnich lub zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa do prokuratury rejonowej – faxem, a następnie listem poleconym. Jeśli zachodzi bezpośrednie zagrożenie życia dziecka i nie ma czasu na powiadomienie sądu, należy NATYCHMIAST skontaktować się z policją. Jeśli powrót do domu nie będzie dla dziecka bezpieczny, zostanie zawieszono do pogotowia opiekuńczego lub placówki interwencyjnej.
7. Zasadą udzielania pomocy dziecku krzywdzonemu przez szkołę jest współpraca zespołowa (ograniczona jednak, ze względu na zachowanie dyskrecji, do osób pracujących z dzieckiem z włączeniem w to tzw. „osoby zaufania”) oraz interdyscyplinarna.
8. Podejmowane działania powinny opierać się na diagnozie dziecka i jego sytuacji (opartej na informacjach od pracujących z nim nauczycieli, personelu niepedagogicznego, osoby zaufania, ewentualnie na innych dostępnych danych, np. pochodzących od specjalistów poradni, z zespołu interdyscyplinarnego, wywiadu z rodzicami), powinny być monitorowane i prowadzone do czasu uzyskania poprawy sytuacji dziecka.

Procedura postępowania w przypadku stwierdzenia naruszenia przez ucznia godności nauczyciela lub innego pracownika szkoły

Za naruszenie godności osobistej nauczyciela lub pracownika szkoły uznajemy:

- 1) lekceważące i obraźliwe zachowanie wobec nich wyrażone w słowach lub gestach, znieważanie;
- 2) prowokacje pod adresem w/w osób wyrażone w słowach lub gestach;
- 3) nagrywanie lub fotografowanie w/w osób i umieszczanie ich wizerunku w internecie bez ich wiedzy i zgody;
- 4) naruszenie ich prywatności i własności prywatnej;
- 5) użycie wobec nich przemocy fizycznej i psychicznej;
- 6) naruszenie ich nietykalności osobistej.

Procedury:

1. W przypadku, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że uczeń naruszył godność nauczyciela lub innego pracownika szkoły, nauczyciel lub inny pracownik szkoły ma obowiązek niezwłocznego zgłoszenia powyższego faktu do dyrektora szkoły. Sporządza w tym celu notatkę służbową ze szczegółowym opisem zdarzenia.
2. Wychowawca powiadamia i wzywa do szkoły rodziców/ prawnych opiekunów ucznia.
3. Wychowawca w obecności pedagoga szkolnego, przeprowadza rozmowę z uczniem i rodzicem/ opiekunem prawnym ucznia. Wychowawca sporządza notatkę z rozmowy, którą podpisuje wychowawca, pedagog szkolny i rodzic/ opiekun prawny ucznia. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez ucznia godności nauczyciela/ pracownika szkoły, uczeń jest zobowiązany do zadośćuczynienia doznanych krzywd w postaci przeprosin osoby poszkodowanej.
4. Uczeń zostaje ukarany naganą na piśmie dyrektora szkoły z wpisem do dokumentacji za naruszenie godności nauczyciela/ pracownika szkoły w trakcie wykonywania przez niego czynności służbowych. Uczniowi zostaje obniżona ocena z zachowania do nagannej na półrocze i koniec roku szkolnego.
5. Pedagog szkolny obejmuje ucznia szczególnym nadzorem wychowawczym.
6. W przypadku kolejnego dokonania przez ucznia naruszenia godności nauczyciela/ pracownika szkoły, dyrektor szkoły- na wniosek i za zgodą nauczyciela/ pracownika szkoły informuje Policję.

Procedura postępowania w przypadku palenia papierosów i e-papierosów na terenie i wokół szkoły przez uczniów Szkoły Podstawowej w Bałuczu

Podstawa prawna

Ustawa z dnia 9 listopada 1995r o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z dnia 30 stycznia 1996r Nr 10 poz.55,z późn.zm.); Ustawa z dnia 8 kwietnia 2010 r.o zmianie ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych oraz ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz.U. z dnia 14 maja 2010 r.); Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz.U. 1982 nr 35 poz. 228 z późn. zm.– tekst jednolity Dz.U. z 2002 Nr 11 poz.109)

Zgodnie z ustawą z dnia 9 listopada 1995r. (z późniejszymi zmianami) o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z dnia 30 stycznia 1996r.) **na terenie szkoły obowiązuje bezwzględny zakaz palenia papierosów.**

Procedury postępowania:

1. Na terenie i wokół Szkoły Podstawowej w Bałuczu obowiązuje zakaz palenia papierosów i e- papierosów.
2. Zakaz obejmuje także inne miejsca , w których prowadzone są zajęcia lekcyjne i dodatkowe realizowane przez nauczycieli np. pływalnia, boisko szkolne, podczas wycieczek, zajęć terenowych itp.
3. Nauczyciel, który zatrzymał (zaobserwował) ucznia na paleniu papierosów lub e- papierosów wpisuje uczniowi uwagę do dziennika oraz zgłasza ten fakt wychowawcy i pedagogowi szkolnemu.
4. Pracownik szkoły, który zatrzymał (zaobserwował) ucznia na paleniu papierosów lub e-papierosów zgłasza ten fakt wychowawcy klasy bądź pedagogowi szkolnemu, który odnotowują ten fakt w postaci uwagi w dzienniku.
5. Wychowawca podejmuje następujące działania:
 - 1) przeprowadza z uczniem rozmowę, podczas której przypomina mu o szkodliwości palenia tytoniu i konieczności przestrzegania regulaminu szkolnego (odnotowuje notatkę z rozmowy z uczniem w dzienniku);
 - 2) telefonicznie wzywa do szkoły rodziców/ opiekunów prawnych ucznia, których informuje o zaistniałej sytuacji;
 - 3) w trakcie rozmowy z rodzicami/ opiekunami prawnymi ucznia informuje ich o zdarzeniu oraz o jego konsekwencjach wynikających z regulaminu szkolnego (odnotowuje notatkę z rozmowy w dzienniku, którą podpisuje rodzic lub opiekun prawny ucznia);
6. Pedagog szkolny podejmuje następujące działania:

- 1) przeprowadza z uczniem rozmowę dyscyplinującą i profilaktyczną informując go o konsekwencjach zdrowotnych i prawnych palenia tytoniu przez nieletnich;
 - 2) obejmuje ucznia szczególnym nadzorem wychowawczym.
7. Uczeń, który został zatrzymany na paleniu papierosów lub e- papierosów nie może uzyskać oceny wzorowej i bardzo dobrej z zachowania na semestr i koniec roku szkolnego.
 8. Jeżeli uczeń nie zaprzestał palenia papierosów, e- papierosów, jego ocena z zachowania na półrocze i koniec roku szkolnego zostaje obniżona do nieodpowiedniej.

Procedura postępowania w przypadku uszkodzenia lub dewastacji

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły będący świadkiem zdarzenia lub posiada informację o uszkodzeniu/ dewastacji mienia szkolnego informuje o tym wychowawcę klasy, pedagoga szkolnego i dyrektora szkoły.
2. Nauczyciel/ pracownik szkoły wspólnie z wychowawcą i pedagogiem szkolnym ustalają personalia uczestników zdarzenia, sprawcy i świadków zdarzenia. Ustalają okoliczności, czas i miejsce zdarzenia.
3. Wychowawca wzywa rodziców/ prawnych opiekunów ucznia do szkoły.
4. Wychowawca przeprowadza rozmowę z rodzicami/ opiekunami prawnymi ucznia, w trakcie której informuje ich o czynie dokonany przez ich dziecko oraz z konsekwencjami wynikającymi z tegoż czynu. Wychowawca odnotowuje ze spotkania notatkę w dzienniku, którą podpisują rodzice/ opiekunowie prawni ucznia.
5. Konsekwencje wynikające z celowego uszkodzenia, dewastacji mienia szkolnego przez ucznia:
 - 1) rodzice/ opiekunowie prawni ucznia są zobowiązani do naprawienia uszkodzonego mienia, pokrycia kosztów jego naprawy bądź wymiany (o sposobie naprawienia mienia szkolnego decyduje dyrektor);
 - 2) upomnienie ustne ze strony dyrektora szkoły;
 - 3) upomnienie ustne ze strony wychowawcy;
 - 4) uwaga pisemna w dzienniku wpisana przez wychowawcę;
 - 5) uczeń, który dopuścił się celowego uszkodzenia lub dewastacji mienia szkolnego otrzymuje na półrocze i koniec roku szkolnego ocenę nieodpowiednią z zachowania;
 - 6) w przypadku dokonania kolejnego celowego uszkodzenia lub dewastacji mienia szkolnego przez ucznia dyrektor udziela mu nagany pisemnej z wpisem do dokumentacji a także może powiadomić policję;
6. Pedagog szkolny obejmuje ucznia szczególnym nadzorem wychowawczym.

Procedura postępowania nauczycieli w przypadku kradzieży na terenie szkoły

1. Nauczyciel/ pracownik szkoły będący świadkiem zdarzenia lub ten, który posiada informację o kradzieży informuje o tym zdarzeniu wychowawcę klasy, pedagoga szkolnego i dyrektora szkoły.
2. Nauczyciel/ pracownik szkoły wspólnie z wychowawcą i pedagogiem szkolnym ustalają personalia uczestników zdarzenia, sprawcy, poszkodowanego i świadków zdarzenia. Ustalają okoliczności, czas i miejsce zdarzenia.
3. Wychowawca wzywa rodziców/ opiekunów prawnych sprawcy do szkoły. W trakcie rozmowy z rodzicami/opiekunami prawnymi ucznia informuje ich o dokonaniu kradzieży przez ich dziecko oraz o konsekwencjach, które będzie musiało ponieść ich dziecko. Po rozmowie z rodzicami/ opiekunami prawnymi sporządza notatkę o zaistniałym incydencie, którą podpisują rodzice/ opiekunowie prawni ucznia.
4. Konsekwencje grożące uczniowi za dokonanie kradzieży na terenie szkoły:
 - 1) upomnienie ustne ze strony dyrektora szkoły;
 - 2) upomnienie ustne ze strony wychowawcy;
 - 3) uwaga pisemna w dzienniku wpisana przez wychowawcę;
 - 4) uczeń, który dopuścił się kradzieży na terenie szkoły otrzymuje na półrocze i koniec roku szkolnego ocenę nieodpowiednią z zachowania;
 - 5) uczeń powinien podjąć kroki mające na celu zadośćuczynienie poszkodowanemu w kradzieży (oddanie bądź odkupienie skradzionej rzeczy);
 - 6) w szczególnych przypadkach kradzieży (np. dokonanie kolejnej kradzieży przez ucznia), dyrektor może powiadomić policję.
5. Pedagog szkolny obejmuje ucznia będącego sprawcą kradzieży szczególnym nadzorem wychowawczym.

Procedura powiadamiania o zakłócaniu zajęć i postępowania wobec ucznia zakłócającego zajęcia

Poprzez zakłócanie toku lekcji należy rozumieć wszelkie działania uczniów uniemożliwiające realizację zajęć dydaktycznych i wychowawczych tj. wulgarne zachowanie w stosunku do rówieśników, nauczyciela, głośne rozmowy (krzyki), spacerowanie lub bieganie po sali lekcyjnej, sprzeczka uczniów, brak reakcji na upomnienia nauczyciela i inne polecenia nauczyciela mające na celu zachowanie spokoju i dyscypliny podczas zajęć.

1. Jeżeli zachowanie pojedynczego ucznia lub kilku uczniów nie pozwala nauczycielowi realizować lekcji, wysyła on przewodniczącego samorządu klasowego z informacją do pedagoga szkolnego, a w przypadku jego nieobecności, do dyrektora szkoły.
2. Nauczyciel uczący może również skorzystać w tej sytuacji z pomocy pracownika niepedagogicznego. Pracownik ten zobowiązany jest do przekazania informacji o złym zachowaniu uczniów pedagogowi lub dyrektorowi.
3. Pedagog szkolny udaje się do sali wskazanej przez nauczyciela i ustala przyczyny i źródła konfliktu podczas lekcji. W szczególnie trudnych sytuacjach pedagog może zabrać przeszkadzających uczniów do odrębnego pomieszczenia np. gabinetu pedagoga lub w uzasadnionych przypadkach do gabinetu dyrektora.
Pedagog szkolny rozmawia z uczniem/ uczniami i informuje o konsekwencjach jego/ ich nieodpowiedniego zachowania.
4. Wychowawca powiadamia rodziców/ opiekunów prawnych ucznia/ uczniów o zachowaniu ich dziecka/ dzieci i wzywa ich do szkoły.
5. Wychowawca przeprowadza rozmowę z rodzicami/ opiekunami prawnymi ucznia/ uczniów podczas której przekazuje informacje o zdarzeniu i płynących z niego konsekwencjach. Sporządza notatkę z rozmowy, którą podpisują rodzice/ opiekunowie prawni ucznia/ uczniów.
6. Za zakłócanie toku lekcji uczeń może zostać ukarany:
 - 1) upomnieniem ustnym i pisemnym wychowawcy;
 - 2) upomnieniem pisemnym dyrektora z wpisem do dokumentacji;
 - 3) udzielenie nagany pisemnej dyrektora z wpisem do dokumentacji (notoryczne zakłócanie zajęć lekcyjnych);
 - 4) uczeń, który dopuścił się zakłócania lekcji nie może uzyskać oceny wzorowej ani bardzo dobrej na półrocze, koniec roku szkolnego;
 - 5) jeśli uczeń notorycznie zakłóca zajęcia lekcyjne, jego ocena z zachowania zostaje obniżona do nieodpowiedniej;

Procedura postępowania w przypadku nieobecności ucznia w szkole - liczne nieobecności

1. Rodzic ma obowiązek usprawiedliwiać nieobecność dziecka w szkole , w terminie do tygodnia.
2. Po tygodniu, jeśli rodzic nie poinformował nauczyciela o nieobecności dziecka, nauczyciel kontaktuje się telefonicznie lub osobiście z rodzicem, w celu wyjaśnienia sytuacji.
3. W ciągu tygodnia od powrotu dziecka do szkoły, rodzic ma obowiązek dostarczyć pisemne usprawiedliwienie nieobecności dziecka w szkole.

Podejrzenie o przetrzymywanie dziecka w domu

1. Nauczyciel kontaktuje się z rodzicem dziecka, celem wyjaśnienia nieobecności-fakt odnotowuje w dzienniku lekcyjnym.
2. Nauczyciel informuje rodzica o konsekwencjach wynikających z nieobecności ucznia określonych rozporządzeniem MEN.
3. Przesłanie przez wychowawcę – po konsultacji z dyrektorem szkoły – pisma urzędowego do rodzica, informującego o konieczności zgłoszenia się rodzica do szkoły.
4. W uzasadnionych przypadkach poinformowanie rodzica o przekazaniu sprawy do Sądu Rodzinnego.
5. Odnotowanie tego faktu w dzienniku lekcyjnym i dokumentacji pedagoga szkolnego.

Wagary

1. W przypadku stwierdzenia wagarów, wychowawca ma obowiązek niezwłocznie skontaktować się z rodzicami ucznia.
2. Działania wychowawcy:
 - 1) zorganizowanie spotkania wyjaśniającego z udziałem ucznia, rodzica i wychowawcy;
 - 2) sporządzenie notatki z przebiegu rozmowy w dzienniku lekcyjnym;
 - 3) przypomnienie konsekwencji wynikających z nieusprawiedliwionych nieobecności;
 - 4) odnotowanie w dzienniku faktu wagarów.
3. W przypadku powtórzenia się sytuacji, objęcie ucznia indywidualną opieką pedagoga szkolnego.
4. Wspólne ustalenie (rodzic-pedagog- wychowawca) indywidualnych form kontroli obecności ucznia w szkole.
5. Poinformowanie ucznia przez wychowawcę o podjętych ustaleniach.
6. Sporządzenie notatki o formach kontroli ucznia w dzienniku lekcyjnym i dokumentacji pedagoga szkolnego.

Spóźnienia

1. W przypadku powtarzających się spóźnień ucznia wychowawca wyjaśnienia zaistniałą sytuację podczas rozmowy z uczniem.
2. W przypadku powtarzania się sytuacji wychowawca informuje pedagoga szkolnego i rodziców o nagminnym spóźnianiu się ucznia na zajęcia lekcyjne.
3. Odnotowuje fakt w dzienniku lekcyjnym.

Samowolne opuszczenia szkoły przez ucznia

1. W przypadku samowolnego opuszczenia zajęć przez ucznia nauczyciel, na którego zajęciach miało to miejsce, zobowiązany jest zaznaczyć nieobecność dziecka na lekcji oraz niezwłocznie powiadomić wychowawcę, dyrektora szkoły, pedagoga.
2. Wychowawca, pedagog, dyrektor powiadamia telefonicznie o zaistniałej sytuacji rodzica .
3. W przypadku braku kontaktu z rodzicem, powiadamia policję.
4. Wychowawca może zastosować kary przewidziane w Statucie Szkoły.
5. Jeżeli jest to zachowanie incydentalne, szkoła pozostaje w bezpośrednim kontakcie z rodzicami, którzy mają obowiązek informowania wychowawcy o powodach nieobecności w szkole ich dziecka.
6. W przypadku powtarzających się sytuacji , ustala się z dyrektorem szkoły, pedagogiem, wychowawcą i rodzicem system pracy z uczniem, w celu eliminacji zachowań niepożądanych.
7. Wychowawca odnotowuje zaistniały fakt w dzienniku lekcyjnym.
8. Pedagog szkolny odnotowuje fakt w dokumentacji pedagoga szkolnego.

Zwalnianie ucznia z lekcji na prośbę rodziców

1. Ucznia można zwolnić z zajęć lekcyjnych i pozalekcyjnych tylko na pisemną prośbę rodziców zawierającą rzeczowe uzasadnienie z wyraźnym podpisem i datą.
2. Prośbę o zwolnienie uczeń powinien przedstawić wychowawcy zaraz po przyjsciu do szkoły.
3. Wychowawca podejmuje decyzję o zwolnieniu lub może odmówić zwolnienia , jeżeli:
 - 1) uzna, że uczeń sam napisał prośbę i sfałszował podpis;
 - 2) jeżeli w tym dniu zaplanowane są sprawdziany lub prace pisemne;
 - 3) w dniu zapowiedzianych sprawdzianów uczeń może być zwolniony jedynie z ważnych powodów-wizyta u lekarza, pogrzeb, ważne sprawy urzędowe)
4. Jeżeli wychowawca w danym dniu jest nieobecny, ucznia może zwolnić dyrektor szkoły.
5. Rodzice mogą osobiście poprosić wychowawcę o zwolnienie dziecka.
6. W razie wątpliwości co do autentyczności zwolnienia, wychowawca odmawia zwolnienia ucznia.
7. Zwalnianie uczniów z zajęć pozalekcyjnych odbywa się na takich samych zasadach jak z zajęć lekcyjnych.
8. W czasie , gdy uczeń jest zwolniony, nie może przebywać na terenie szkoły.

Zasady zwalniania ucznia z powodu jego złego samopoczucia

1. Każda informacja od ucznia o złym samopoczuciu musi być poważnie potraktowana i zobowiązuje nauczyciela do udzielenia mu pomocy.
2. Nauczyciel:
 - 1) powiadamia dyrektora szkoły o zdarzeniu;
 - 2) powiadamia telefonicznie rodziców o złym samopoczuciu dziecka, konsultuje z nimi wszystkie działania.
3. Uczeń nie jest nigdy zwalniany ze szkoły, jeśli nie zgłosi się po niego rodzic lub osoba upoważniona przez rodzica.

Zasady zwalniania ucznia na zawody sportowe, konkursy

1. W zawodach sportowych, konkursach organizowanych poza terenem szkoły mogą uczestniczyć uczniowie posiadający pisemną zgodę rodziców.
2. Za bezpieczeństwo w trakcie zawodów, konkursów (w tym w czasie dojazdu i powrotu) odpowiadają opiekunowie.
3. W przypadku zwolnienia z zajęć ucznia reprezentującego szkołę, w dzienniku wpisuje się zwolnienie spowodowane przyczynami szkolnymi.
4. Przy wyliczaniu frekwencji uznaje się, że uczeń był na zajęciach.
5. Listę uczniów biorących udział w konkursach, zawodach sportowych opiekun umieszcza w pokoju nauczycielskim na tablicy ogłoszeń.

Procedura w przypadku uzyskania informacji, że uczeń używa alkoholu lub innych środków w celu wprowadzenia się stan odurzenia bądź przejawia inne zachowania świadczące o demoralizacji

1. Przekazać uzyskaną informację wychowawcy klasy.
2. Wychowawca informuje o fakcie pedagoga/psychologa szkolnego i dyrektora szkoły.
3. Wychowawca wzywa do szkoły rodziców (prawnych opiekunów) ucznia i przekazuje im uzyskaną informację. Przeprowadza rozmowę z rodzicami oraz uczniem w ich obecności. W przypadku potwierdzenia informacji zobowiązuje ucznia do zaniechania negatywnego postępowania, rodziców zaś bezwzględnie do szczególnego nadzoru nad dzieckiem. W toku interwencji może zaproponować rodzicom skierowanie dziecka do specjalistycznej placówki i udział w programie terapeutycznym.
4. Jeżeli rodzice odmawiają współpracy lub nie stawiają się do szkoły, a nadal z wiarygodnych źródeł napływają informacje o przejawach demoralizacji ich dziecka, dyrektor szkoły pisemnie powiadamia o zaistniałej sytuacji sąd rodzinny lub policję (specjalistę ds. nieletnich).
5. Podobnie w sytuacji, gdy szkoła wykorzysta wszystkie dostępne jej środki oddziaływań wychowawczych (rozmowa z rodzicami, ostrzeżenie ucznia, spotkania z pedagogiem, psychologiem itp.), a ich zastosowanie nie przynosi oczekiwanych rezultatów, dyrektor szkoły powiadamia sąd rodzinny lub policję. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach tych instytucji.
6. Jeżeli zachowania świadczące o demoralizacji przejawia uczeń, który ukończył 18 lat, a nie jest to udział w działalności grup przestępczych czy popełnienie przestępstwa, to postępowanie nauczyciela powinno być określone przez wewnętrzny regulamin szkoły.
7. W przypadku uzyskania informacji o popełnieniu przez ucznia, który ukończył 17 lat, przestępstwa ściganego z urzędu lub jego udziału w działalności grup przestępczych, zgodnie z art. 304 par. 2 kodeksu postępowania karnego, dyrektor szkoły jako przedstawiciel instytucji jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym prokuratora lub policję.

Procedura w przypadku podejrzenia, że na terenie szkoły znajduje się uczeń pod wpływem alkoholu bądź narkotyków

1. Powiadamia o swoich przypuszczeniach wychowawcę klasy.
2. Odizolowuje ucznia od reszty klasy, ale ze względów bezpieczeństwa nie pozostawia go samego; stwarza warunki, w których nie będzie zagrożone jego życie ani zdrowie.
3. Wzywa lekarza w celu stwierdzenia stanu trzeźwości lub odurzenia, ewentualnie udzielania pomocy medycznej.
4. Zawiadamia o tym fakcie dyrektora szkoły oraz rodziców/opiekunów, których zobowiązuje do niezwłocznego odebrania ucznia ze szkoły. Gdy rodzice/opiekunowie odmówią odebrania dziecka, o pozostaniu ucznia w szkole czy przewiezieniu do placówki służby zdrowia albo przekazaniu go do dyspozycji funkcjonariuszy policji decyduje lekarz, po ustaleniu aktualnego stanu zdrowia ucznia i w porozumieniu z dyrektorem szkoły/placówki.
5. Dyrektor szkoły zawiadamia najbliższą jednostkę policji, gdy rodzice ucznia będącego pod wpływem alkoholu odmawiają przyścia do szkoły, a jest on agresywny bądź swoim zachowaniem daje powód do zagrożenia albo zagraża życiu lub zdrowiu innych osób.
6. W przypadku stwierdzenia stanu nietrzeźwości policja ma możliwość przewiezienia ucznia do izby wytrzeźwień albo do policyjnych pomieszczeń dla osób zatrzymanych – na czas niezbędny do wytrzeźwienia (maksymalnie do 24 godzin).
O fakcie umieszczenia zawiadamia się rodziców/opiekunów oraz sąd rodzinny, jeżeli uczeń nie ukończył 18 lat.
7. Jeżeli powtarzają się przypadki, w których uczeń (przed ukończeniem 18 lat) znajduje się pod wpływem alkoholu lub narkotyków na terenie szkoły, to dyrektor szkoły ma obowiązek powiadomienia o tym policji (specjalisty ds. nieletnich) lub sądu rodzinnego.
8. Spożywanie alkoholu na terenie szkoły przez ucznia, który ukończył 17 lat, stanowi wykroczenie z art. 43 § 1 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Należy o tym fakcie powiadomić policję. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tej instytucji.

Stan nietrzeźwości - stężenie we krwi powyżej 0,5 ‰ alkoholu, lub w wydychanym powietrzu powyżej 0,25 mg alkoholu w 1 dm ³ .
--

Procedura w przypadku, gdy na terenie szkoły znajduje się substancja przypominająca narkotyk

1. Nauczyciel, zachowując środki ostrożności, zabezpiecza substancję przed dostępem do niej osób niepowołanych oraz ewentualnym jej zniszczeniem do czasu przyjazdu policji, próbuje (o ile to jest możliwe w zakresie działań pedagogicznych) ustalić, do kogo znaleziona substancja należy.
2. Powiadamia o zaistniałym zdarzeniu dyrektora szkoły, wzywa policję.
3. Po przyjeździe policji niezwłocznie przekazuje zabezpieczoną substancję i przekazuje informacje dotyczące szczegółów zdarzenia.

Procedura w przypadku, gdy nauczyciel podejrzewa, że uczeń posiada przy sobie substancję przypominającą narkotyk

1. Nauczyciel w obecności innej osoby (wychowawca, pedagog, dyrektor itp.) ma prawo żądać, aby uczeń przekazał mu tę substancję, pokazał zawartość torby szkolnej oraz kieszeni (we własnej odzieży), ewentualnie innych przedmiotów budzących podejrzenie co do ich związku z poszukiwaną substancją. Nauczyciel nie ma prawa samodzielnie wykonać czynności przeszukania odzieży ani plecaka ucznia – jest to czynność zastrzeżona wyłącznie dla policji.
2. O swoich spostrzeżeniach powiadamia dyrektora szkoły oraz rodziców/opiekunów ucznia i wzywa ich do natychmiastowego stawiennictwa.
3. W przypadku gdy uczeń mimo wezwania odmawia przekazania nauczycielowi substancji i pokazania zawartości plecaka, dyrektor szkoły wzywa policję, która przeszukuje odzież i przedmioty należące do ucznia oraz zabezpiecza znalezioną substancję i zabiera ją do ekspertyzy.
4. Jeżeli uczeń wyda substancję dobrowolnie, nauczyciel, po odpowiednim zabezpieczeniu, zobowiązany jest bezzwłocznie przekazać ją do jednostki policji. Wcześniej próbuje ustalić, w jaki sposób i od kogo uczeń nabył substancję. Całe zdarzenie nauczyciel dokumentuje, sporządzając możliwie dokładną notatkę z ustaleń wraz ze swoimi spostrzeżeniami.

Procedura postępowania wobec ucznia – sprawcy czynu karalnego lub przestępstwa

1. Niezwłoczne powiadomienie dyrektora szkoły.
2. Ustalenie okoliczności czynu i ewentualnych świadków zdarzenia.
3. Przekazanie sprawcy (o ile jest znany i przebywa na terenie szkoły) dyrektorowi szkoły lub pedagogowi szkolnemu pod opiekę.
4. Powiadomienie rodziców ucznia sprawcy.
5. Niezwłoczne powiadomienie policji w przypadku, gdy sprawa jest poważna (rozbój, uszkodzenie ciała itp.) lub sprawca nie jest uczniem szkoły i jego tożsamość nie jest nikomu znana.
6. Zabezpieczenie ewentualnych dowodów przestępstwa i przekazanie ich policji (np. sprawca rozboju na terenie szkoły używa noża i uciekając porzuca go lub jakiś przedmiot pochodzący z kradzieży).

Procedura postępowania wobec ucznia – ofiary czynu karalnego

1. Udzielenie pierwszej pomocy przedmedycznej bądź zapewnienie jej udzielenia poprzez wezwanie lekarza, w przypadku kiedy ofiara doznała obrażeń.
2. Niezwłoczne powiadomienie dyrektora szkoły.
3. Powiadomienie rodziców ucznia.
4. Niezwłoczne wezwanie policji, w przypadku kiedy istnieje konieczność profesjonalnego zabezpieczenia śladów przestępstwa, ustalenia okoliczności i ewentualnych świadków zdarzenia.

Procedura postępowania w przypadku agresywnego zachowania ucznia

1. Podjęcie przez nauczyciela próby wyciszenia zachowania agresywnego poprzez rozmowę z uczniem.
2. W przypadku, gdy rozmowa nie skutkuje, nauczyciel poprzez przewodniczącego klasy lub dyżurnego ucznia zawiadamia pedagoga / psychologa / dyrektora / innego nauczyciela o zaistniałej sytuacji w celu wsparcia w działaniach interwencyjnych.
3. Zabranie ucznia z lekcji przez innego pracownika - nauczyciela szkoły. Zaprorowadzenie do gabinetu pedagoga lub psychologa szkolnego. W przypadku braku takiej możliwości zapewnienie bezpieczeństwa pozostałym uczniom poprzez wyprowadzenie ich z klasy np. do świetlicy szkolnej lub klasy obok pod opiekę innego nauczyciela.
4. W sytuacji koniecznej nauczyciel ma możliwość przytrzymania ucznia. Zaistniałą sytuację opisuje w formie notatki służbowej, która przedkłada Dyrektorowi Szkoły.
5. Poinformowanie rodziców (opiekunów) o zachowaniu ucznia, zabranii go z lekcji, zastosowaniu holdingu.
6. W sytuacji bardzo agresywnego zachowania ucznia (groźenie, napaść fizyczna, pobudzenie fizyczne, niemożność uspokojenia przez nauczyciela), zawiadomienie rodziców ucznia i (lub) Policji lub Pogotowia Ratunkowego.
7. Po jednorazowym agresywnym zachowaniu rodzic(opiekun prawny) podpisuje zgodę na przytrzymywanie dziecka w sytuacjach, kiedy jego zachowanie zagraża bezpieczeństwu i/lub zdrowiu jego i innych uczniów.
8. Brak takiej zgody jest podstawą do każdorazowego wzywania Policji / Pogotowia Ratunkowego w przypadku pojawienia się zachowań agresywnych.
9. Rozmowa z rodzicami ucznia przeprowadzona przez wychowawcę/ pedagoga/ psychologa w celu dobrania odpowiednich form pomocy dla dziecka.

Procedura postępowania wobec ucznia sprawiającego trudności wychowawcze

1. Wychowawca klasy :
 - 1) podejmuje działania wychowawcze zmierzające do eliminacji trudności i rozwiązania problemów szkolnych ucznia;
 - 2) informuje rodziców o istniejących trudnościach i zapoznaje ich ze swoim planem działań, jednocześnie zobowiązując rodziców do rzetelnej współpracy.
2. W przypadku utrzymujących się trudności wychowawczych z uczniem wychowawca klasy inicjuje spotkania z pedagogiem szkolnym celem uzyskania pomocy i wsparcia w przezwyciężaniu problemów wychowawczych.
3. Wychowawca informuje rodziców ucznia o możliwości uczestniczenia w spotkaniu.
4. Pedagog we współpracy z wychowawcą klasy przeprowadza diagnozę problemów wychowawczych ucznia.
5. Wychowawca występuje do rodziców o zgodę na przeprowadzenie badań w poradni psychologiczno-pedagogicznej, rzetelnie informując rodzica o znaczeniu opinii w dalszej edukacji ucznia.
6. W przypadku braku zgody rodzica na przeprowadzenie badań w poradni, a dotyczącego ucznia zagrażającego bezpieczeństwu innych, nauczyciel postępuje zgodnie z procedurą dotyczącą postępowania z uczniem agresywnym.
7. Na najbliższym plenarnym posiedzeniu rady pedagogicznej wychowawca szczegółowo zapoznaje grono nauczycielskie z zaistniałym problemem, przedstawia dotychczasowe działania oraz stan faktyczny.

Procedura postępowania w przypadku znalezienia na terenie szkoły broni, materiałów wybuchowych, innych niebezpiecznych substancji lub przedmiotów

W przypadku znalezienia na terenie szkoły broni, materiałów wybuchowych, innych niebezpiecznych substancji lub przedmiotów należy zapewnić bezpieczeństwo przebywającym na terenie szkoły osobom, uniemożliwić dostęp osób postronnych do tych przedmiotów i wezwać policję – tel. 997 lub 112.

Materiały informacyjne na temat zachowań w przypadku zamachu terrorystycznego

Terroryzm, to szeroki termin oznaczający użycie siły lub przemocy w stosunku do osób lub własności, w celu: zastraszenia, przymuszenia, lub okupu.

Skutki terroryzmu mogą obejmować znaczną liczbę ofiar, uszkodzenia budynków, zakłócenia w dostępie do podstawowych usług, takich jak: elektryczność, dostawy wody, opieka medyczna, telekomunikacja, komunikacja miejska. W strukturach polskiej Policji funkcjonują pododdziały antyterrorystyczne i komórki minersko-pirotechniczne, specjalnie przygotowywane do tego, aby zapobiegać i stawiać czoła aktom terroru. Najgroźniejszym z możliwych aktów terrorystycznych jest zamach bombowy. Specyfika zamachu bombowego polega na tym, że nie rozróżnia on „swoich” czy „obcych” – w odróżnieniu od działań terrorystycznych polegających na porwaniu określonego człowieka lub organizacji zamachu na określoną osobę. W przypadku ataku terrorystycznego, szczególnie bombowego w większości przypadków ofiarami są ludzie, którzy nie mają nic wspólnego z działaniami politycznymi! Zdarzają się przypadki, że podłożona bomba zostanie ujawniona przed eksplozją. Specjaliści posługują się w tym przypadku terminem „incydent bombowy”. Właściwe zachowanie w przypadku wystąpienia takiej sytuacji jest niezwykle ważne dla przebiegu zdarzenia, jego skutków i działania specjalistów policyjnych. Informacji o zagrożeniu incydem bombowym nie wolno bagatelizować ani lekceważyć.

ZAPAMIĘTAJ!

1. Wybuch jest sytuacją nagłą i nieodwracalną.
2. Jeśli widzisz „bombę”, to ona „widzi” też ciebie, a to oznacza, że jesteś w polu jej rażenia.

II. SYMPTOMY WYSTĄPIENIA ZAGROŻENIA INCYDENTEM BOMBOWYM. Podstawową cechą terroryzmu jest to, że nie ma wyraźnych znaków ostrzegawczych o możliwości wystąpienia zamachu lub są one trudno dostrzegalne. Dlatego zwracaj uwagę na to, co dzieje się w najbliższym otoczeniu, np. podczas zakupów, w podróży, podczas uczestnictwa w imprezach masowych, uroczystościach religijnych i innych miejscach publicznych, gdzie przebywa duża liczba ludzi.

Zainteresowania i uwagi wymagają:

- 1) rzucające się w oczy nietypowe zachowania osób;
- 2) pozostawione bez opieki przedmioty typu: teczki, paczki, pakunki itp.;
- 3) osoby ubrane nietypowo do występującej pory roku;
- 4) samochody, a w szczególności furgonetki pozostawione w nietypowych miejscach tj. w pobliżu kościołów, synagog, meczetów lub miejsc organizowania imprez masowych, zawodów sportowych i zgromadzeń. Należy jednak pamiętać, że terrorysta nie zawsze musi wyróżniać się z tłumu szczególnym wyglądem. O swoich spostrzeżeniach poinformuj: służby odpowiedzialne za bezpieczeństwo obiektu, straż miejską lub policję (telefony alarmowe – patrz punkt IV).

III. JAK POSTĘPOWAĆ W SYTUACJACH ZAGROŻENIA INCYDENTEM BOMBO- WYM

Oto kilka rad, przygotowanych przez ekspertów z Biura Operacji Antyterrorystycznych Komendy Głównej Policji. Możesz przygotować się na wypadek powstania tego typu zagrożenia w miejscach użyteczności publicznej:

- 1) pomyśl, którędy w pośpiechu można się ewakuować z budynku, metra, sklepu lub innych zatłoczonych miejsc. Zapamiętaj, gdzie znajdują się klatki schodowe i wyjścia ewakuacyjne, a przede wszystkim tzw. drogi ewakuacyjne;
- 2) zwróć uwagę na ciężkie lub łatwo tłukące się przedmioty, które mogą być przesunięte, zrzucone lub zniszczone podczas wybuchu. Zapamiętaj elementy z najbliższego otoczenia. Pamiętaj o tym, aby nie przyjmować od obcych osób żadnych pakunków, nie pozostawiać własnego bagażu bez opieki. Jeżeli jesteś osobą, która dowiedziała się o podłożeniu ładunku wybuchowego lub ujawniła przedmiot nie wiadomego pochodzenia, co do którego istnieje podejrzenie, że może on stanowić zagrożenie dla osób i mienia, powinienes natychmiast ten fakt zgłosić służbom odpowiedzialnym za bezpieczeństwo na tym terenie - w najbliższej jednostce policji lub straży miejskiej, władzom administracyjnym. Informacji takiej nie należy rozpowszechniać, gdyż jej przekazanie osobom trzecim, może doprowadzić do paniki i w konsekwencji utrudnić przeprowadzenie sprawnej ewakuacji osób z zagrożonego miejsca. Zawiadamiając policję staraj się podać następujące informacje:
 - a) rodzaj zagrożenia i źródło informacji o zagrożeniu (informacja telefoniczna, ujawniony podejrzany przedmiot),
 - b) treść rozmowy z osobą przekazującą informację o podłożeniu ładunku wybuchowego,
 - c) numer telefonu, na który przekazano informację o zagrożeniu oraz dokładny czas jej przyjęcia,
 - d) opis miejsca i wygląd ujawnionego przedmiotu.

Ogłoszenie alarmu bombowego oraz procedury postępowania w czasie zagrożenia „bombowego”:

1. Do czasu przybycia Policji należy w miarę istniejących możliwości zabezpieczyć zagrożone miejsce, zachowując elementarne środki bezpieczeństwa, bez narażania siebie i innych osób na niebezpieczeństwo.
2. Po przybyciu Policji na miejsce incydentu bombowego, przejmuje ona dalsze kierowanie akcją.
3. Należy bezwzględnie wykonywać polecenia policjantów.
4. Przy braku informacji o konkretnym miejscu podłożenia „bomby” użytkownicy pomieszczeń powinni sprawdzić swoje miejsce pracy i jego bezpośrednie otoczenie celem odnalezienia przedmiotów nieznanego pochodzenia.
5. Podejrzanych przedmiotów NIE WOLNO DOTYKAĆ! O ich lokalizacji należy powiadomić administratora obiektu.
6. Pomieszczenia ogólnodostępne (korytarze, klatki schodowe, windy, toalety, piwnice, strychy) oraz najbliższe otoczenie zewnętrzne obiektu sprawdzają i przeszukują osoby wyznaczone lub służby odpowiedzialne za bezpieczeństwo w danej instytucji.

7. Po ogłoszeniu ewakuacji należy zachować spokój i opanowanie, pozwoli to sprawnie i bezpiecznie opuścić zagrożony rejon.
8. Po ogłoszeniu ewakuacji w miejscu twojej pracy należy je opuścić, zabierając rzeczy osobiste (torebki, siatki, nesesery itp.).
9. Identyfikacją i rozpoznawaniem zlokalizowanego ładunku wybuchowego oraz jego neutralizacją zajmują się uprawnione i wyspecjalizowane jednostki i komórki organizacyjne Policji.

Jak powinieneś zachować się po otrzymaniu informacji o podłożeniu lub groźbie podłożenia "bomby"?

1. Podczas działań, związanych z neutralizacją „bomby”, zastosuj się do poleceń policji.
2. Ciekawość jest niebezpieczna - jak najszybciej oddal się z miejsca zagrożonego wybuchem. Po drodze informuj o zagrożeniu jak największe grono osób, będących w strefie zagrożonej lub kierujących się w jej stronę.
3. Po ogłoszeniu alarmu i zarządzeniu ewakuacji w obiektach publicznych, np. supermarketach, halach widowiskowo-sportowych, kinach, niezwłocznie udaj się do wyjścia, zgodnie ze wskazaniami administratora budynku lub wskazaniami upoważnionych osób.
4. W przypadku włączenia parkingu dla pojazdów w strefę zagrożenia, nie „ratuj” na siłę swojego samochodu – życie jest ważniejsze.
5. Powyższe procedury obowiązują także we wszystkich rodzajach transportu publicznego.

PODSUMOWUJĄC - PAMIĘTAJ

1. Zachowaj spokój i zorientuj się jak bezpiecznie opuścić niebezpieczną strefę.
2. Zawsze stosuj się do poleceń osób kierujących akcją ewakuacyjną lub ratowniczą.
3. Jeżeli nie podjęto działań zapobiegawczych powiadom stosowne służby.
4. Nigdy nie dotykaj podejrzanych przedmiotów niewiadomego pochodzenia pozostawionych bez opieki.

IV. INFORMACJA NA TEMAT TELEFONÓW ALARMOWYCH

999 – Pogotowie Ratunkowe, 998 – Straż Pożarna, 997 – Policja, 987 – Wojewódzkie Centrum Zarządzania Kryzysowego, 112 – telefon alarmowy dla użytkowników telefonów komórkowych, 0 800 120 226 – infolinia Policji (połączenie bezpłatne).

Procedura reagowania w szkole na ujawnienie cyberprzemocy

I. Ustalenie okoliczności zdarzenia

Wszystkie przypadki przemocy, a więc także przemocy z wykorzystaniem mediów elektronicznych, powinny zostać właściwie zbadane, zarejestrowane i udokumentowane.

1. Jeśli wiedzę o zajściu posiada nauczyciel niebędący wychowawcą, powinien przekazać informację wychowawcy klasy, który informuje o fakcie pedagoga szkolnego/psychologa i dyrektora.
2. Pedagog szkolny/psycholog i dyrektor wspólnie z wychowawcą powinni dokonać analizy zdarzenia i zaplanować dalsze postępowanie.
3. Do zadań szkoły należy także ustalenie okoliczności zdarzenia i ewentualnych świadków.
4. Warto zadbać o udział nauczyciela informatyki w procedurze interwencyjnej, szczególnie na etapie zabezpieczania dowodów i ustalania tożsamości sprawcy cyberprzemocy.

II. Zabezpieczenie dowodów

1. Wszelkie dowody cyberprzemocy powinny zostać zabezpieczone i zarejestrowane. Należy zanotować datę i czas otrzymania materiału, treść wiadomości oraz, jeśli to możliwe, dane nadawcy (nazwę użytkownika, adres e-mail, numer telefonu komórkowego itp.) lub adres strony WWW, na której pojawiły się szkodliwe treści czy profil.
2. Takie zabezpieczenie dowodów nie tylko ułatwi dalsze postępowanie dostawcy usługi (odnalezienie sprawcy, usunięcie szkodliwych treści z serwisu), ale również stanowi materiał, z którym powinny się zapoznać wszystkie zaangażowane w sprawę osoby: dyrektor i pedagog szkolny/psycholog, rodzice, a wreszcie policja, jeśli doszło do złamania prawa.
3. Na etapie zabezpieczania dowodów cyberprzemocy i identyfikacji sprawcy warto korzystać z pomocy nauczyciela informatyki.

Jak możesz zarejestrować dowody cyberprzemocy?

1. **Telefon komórkowy**-nie kasuj wiadomości. Zapisuj wszystkie zarówno tekstowe, jak i nagrane na pocztę głosową w pamięci telefonu.
2. **Komunikatory**- niektóre serwisy pozwalają na zapisywanie rozmów. Możesz również np. skopiować rozmowę, wkleić do dokumentu Word (lub innego edytora tekstu), zapisać i wydrukować.
3. **Strony serwisów społecznościowych, WWW**- aby zachować kopię materiału, który widzisz na ekranie, wciśnij jednocześnie klawisze Control i PrintScreen, a następnie wykonaj operację „Wklej” w dokumencie Word.

4. **Czat**- podobnie jak w przypadku stron WWW, jeśli chcesz zachować kopię materiału, który widzisz na ekranie, wciśnij klawisze Control i PrintScreen, a następnie wykonaj operację „Wklej” w dokumencie Word. Możesz też po prostu wydrukować interesującą cię stronę.
5. **E-mail** - Wydrukuj wiadomość, prześlij ją do nauczyciela lub pedagoga, który zajmuje się ustaleniem okoliczności zajścia. Zachowanie całości wiadomości, a nie tylko samego tekstu jest bardziej pomocne, ponieważ zawiera informacje o jej pochodzeniu.

III. Identyfikacja sprawcy

Co może pomóc w identyfikacji sprawcy?

1. **Świadkowie**– inni uczniowie odwiedzający „obraźliwe” strony mogą posiadać informacje na temat ich autora, mogą też zidentyfikować numer telefonu komórkowego sprawcy, jeśli nie jest on zastrzeżony.
2. **Kontakt z dostawcą usługi internetowej** – może on nie tylko zablokować konto agresora lub usunąć szkodliwe treści, ale także podać dane sprawcy cyberprzemocy. Dane takie nie mogą być jednak udostępniane osobom prywatnym. Aby je pozyskać, konieczny jest kontakt z policją.
3. **Kontakt z operatorem sieci komórkowej w przypadku, gdy numer telefonu sprawcy jest zastrzeżony** – może on podjąć kroki w kierunku ustalenia sprawcy, jeśli otrzyma dane o dacie i godzinie rozmowy. Również w tym przypadku operator może udostępnić te dane tylko policji.
4. Gdy ustalenie sprawcy nie jest możliwe, należy skontaktować się z dostawcą usługi w celu usunięcia z sieci kompromitujących lub krzywdzących materiałów. Do podjęcia takiego działania zobowiązuje administratora serwisu art. 14 Ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.
5. W przypadku, gdy zostało złamane prawo, a tożsamości sprawcy nie udało się ustalić należy bezwzględnie skontaktować się z policją.

IV. Działania wobec sprawcy cyberprzemocy

Gdy sprawca cyberprzemocy jest znany i jest on uczniem szkoły, pedagog szkolny/psycholog powinien podjąć dalsze działania.

1. Rozmowa z uczniem-sprawcą przemocy o jego zachowaniu:
 - 1) elementem rozmowy powinno być ustalenie okoliczności zajścia, wspólne zastanowienie się nad jego przyczynami i poszukanie rozwiązania sytuacji konfliktowej;
 - 2) sprawca powinien otrzymać jasny i zdecydowany komunikat o tym, że szkoła nie akceptuje żadnych form przemocy;
 - 3) należy omówić z uczniem skutki jego postępowania i poinformować o konsekwencjach regulaminowych, które zostaną wobec niego zastosowane;
 - 4) sprawca powinien zostać zobowiązany do zaprzestania swojego działania i usunięcia z sieci szkodliwych materiałów;

- 5) ważnym elementem rozmowy jest też określenie sposobów zadośćuczynienia wobec ofiary cyberprzemocy;
- 6) jeśli w zdarzeniu brała udział większa grupa uczniów, należy rozmawiać z każdym z nich z osobna, zaczynając od lidera grupy;
- 7) nie należy konfrontować sprawcy i ofiary cyberprzemocy.
2. Powiadomienie rodziców sprawcy i omówienie z nimi zachowania dziecka:
 - 1) rodzice sprawcy powinni zostać poinformowani o przebiegu zdarzenia i zapoznani z materiałem dowodowym, a także z decyzją w sprawie dalszego postępowania i podjętych przez szkołę środków dyscyplinarnych wobec ich dziecka;
 - 2) w miarę możliwości należy starać się pozyskać rodziców do współpracy i ustalić jej zasady;
3. Objęcie sprawcy opieką psychologiczno-pedagogiczną:
 - 1) praca ze sprawcą powinna zmierzać w kierunku pomocy uczniowi w zrozumieniu konsekwencji swojego zachowania, w zmianie postawy i postępowania ucznia, w tym sposobu korzystania z nowych technologii;
 - 2) jeśli szkoła posiada odpowiednie warunki, pomoc psychologiczna może być udzielona sprawcy na terenie szkoły;

V. Zastosowanie środków dyscyplinarnych wobec sprawcy cyberprzemocy.

1. Należy pamiętać, iż celem sankcji wobec sprawcy jest:
 - 1) zatrzymanie przemocy i zapewnienie poczucia bezpieczeństwa poszkodowanemu uczniowi;
 - 2) wzbudzenie refleksji na temat swojego zachowania, zrozumienie krzywdy, jaką spowodował, i powstrzymanie przed podobnym zachowaniem w przyszłości;
 - 3) pokazanie społeczności szkolnej, że cyberprzemoc nie będzie tolerowana i szkoła jest w stanie efektywnie zareagować w tego rodzaju sytuacji.
2. Podejmując decyzję o rodzaju kary, należy wziąć pod uwagę:
 - 1) rozmiar i rangę szkody – czy materiał został upubliczniony w sposób pozwalający na dotarcie do niego wielu osobom (określa to rozmiar upokorzenia, jakiego doznaje ofiara), czy trudno jest wycofać materiał z sieci itp.;
 - 2) czas trwania prześladowania – czy było to długotrwałe działanie, czy pojedynczy incydent;
 - 3) świadomość popełnianego czynu – czy działanie było zaplanowane, a sprawca był świadomy, że wyrządza krzywdę koledze (niektóre akty cyberprzemocy popełniane są nieświadomie lub z niewielką świadomością konsekwencji), jak wiele wysiłku włożył w ukrycie swojej tożsamości itp.;
 - 4) motywację sprawcy – należy sprawdzić, czy działanie sprawcy nie jest działaniem odwetowym w odpowiedzi na uprzednio doświadczone prześladowanie;
 - 5) rodzaj rozpowszechnianego materiału.

VI. Działania wobec ofiary cyberprzemocy:

1. Wsparcie psychiczne

Podobnie jak w przypadku innych form przemocy, ofiara cyberprzemocy potrzebuje pomocy i emocjonalnego wsparcia ze strony dorosłych. Musi także wiedzieć, że szkoła podejmie odpowiednie kroki w celu rozwiązania problemu.

Podczas rozmowy z uczniem – ofiarą cyberprzemocy:

- 1) **zapewnij go, że dobrze zrobił, mówiąc Ci o tym, co się stało;**
- 2) **powiedz, że widzisz i rozumiesz, że jest mu trudno ujawnić to, co go spotkało;**
- 3) **powiedz mu, że nikt nie ma prawa tak się zachowywać wobec niego;**
- 4) **zapewnij go, że szkoła nie toleruje żadnej formy przemocy i że postarasz się mu pomóc, uruchamiając odpowiednie procedury interwencyjne;**
- 5) **bądź uważny na pozawerbalne przejawy uczuć dziecka – zażenowanie, skrepowanie, wstyd, lęk, przerażenie, smutek, poczucie winy.**

2. Porada

Uczeń będący ofiarą cyberprzemocy powinien otrzymać poradę, jak ma się zachować, aby zapewnić sobie poczucie bezpieczeństwa i nie doprowadzić do eskalacji prześladowania.

Poradź uczniowi, aby:

- 1) nie utrzymywał kontaktu ze sprawcą, nie odpowiadał na maile, telefony itp.;
- 2) nie kasował dowodów: e-maili, sms-ów, mms-ów, zdjęć, filmów i przedstawił je Tobie lub innej osobie dorosłej;
- 3) zastanowił się nad zmianą swoich danych kontaktowych w komunikatorach, zmianą adresu e-mail, numeru telefonu komórkowego itp.;
- 4) jeśli korzysta z komunikatora, to ustawił go tak, żeby nikt spoza listy kontaktów nie mógł się z nim połączyć.

3. Monitoring

- 1) po zakończeniu interwencji warto monitorować sytuację ucznia sprawdzając, czy nie są wobec niego podejmowane dalsze działania przemocowe bądź odwetowe ze strony sprawcy;
- 2) rodzice dziecka będącego ofiarą cyberprzemocy powinni być poinformowani o problemie i otrzymać wsparcie i pomoc ze strony szkoły. W rozmowie z nimi pedagog/psycholog lub wychowawca przedstawiają kroki, jakie zostały podjęte w celu wyjaśnienia zajścia oraz zapewnienia bezpieczeństwa poszkodowanemu uczniowi, a także, jeśli to wskazane, zaproponować rodzicom i dziecku pomoc specjalisty.

VII. Ochrona świadków zgłaszających zdarzenie

Jak zachować się wobec świadka zgłaszającego cyberprzemoc?

1. Powiedz, że dobrze zrobił, zgłaszając fakt przemocy.
2. Powiedz, że wymagało to od niego wiele odwagi.
3. Zapewnij o swojej dyskrecji.
4. Nie ujawniaj jego danych, jeśli nie jest to konieczne (np. gdy sprawa została zgłoszona na policję).
5. Pod żadnym pozorem nie konfrontuj go ze sprawcą.
6. Zadbaj o jego bezpieczeństwo, nie upubliczniając jego udziału w sprawie

VIII. Sporządzenie dokumentacji z zajęcia

1. Pedagog szkolny/psycholog zobowiązany jest do sporządzenia notatki służbowej.
2. Jeśli rozmowa przebiegała w obecności świadka (np. wychowawcy), powinien on podpisać notatkę po jej sporządzeniu.
3. Jeśli zostały zabezpieczone dowody cyberprzemocy, należy je również włączyć do dokumentacji pedagogicznej (wydruki, opis itp.).

Procedura współpracy z policją

1. W ramach długofalowej pracy szkoła i policja utrzymują stałą, bieżącą współpracę w zakresie profilaktyki zagrożeń.
2. Koordynatorami współpracy powinni być: pedagog/psycholog szkolny oraz specjalista ds. nieletnich właściwej jednostki policji.
3. Do współpracy ze szkołą zobowiązany jest także dzielnicowy, w rejonie którego znajduje się szkoła/placówka. Pracownicy szkoły wyznaczeni do współpracy z policją, specjaliści ds. nieletnich oraz dzielnicowi powinni wspólnie ustalić wzajemne zasady kontaktu, by móc na bieżąco wymieniać informacje i rozwiązywać problemy związane z bezpieczeństwem i dobrem uczniów.
4. W ramach współpracy policji ze szkołą organizuje się:
 - 1) spotkania pedagogów szkolnych, nauczycieli, dyrektorów szkół z zaproszonymi specjalistami, podejmujące tematykę zagrożeń przestępczością oraz demoralizację dzieci i młodzieży w środowisku lokalnym;
 - 2) spotkania tematyczne młodzieży szkolnej z udziałem policjantów m.in. na temat odpowiedzialności nieletnich za popełnione czyny karalne, prawnych aspektów narkomanii, wychowania w trzeźwości itp. oraz sposobów unikania zagrożeń;
 - 3) informowanie policji o zdarzeniach na terenie szkoły „wypełniających znamiona przestępstwa”, stanowiących zagrożenie dla życia i zdrowia uczniów oraz przejawach demoralizacji dzieci i młodzieży;
 - 4) udzielenie przez policję pomocy szkole w rozwiązywaniu trudnych, mogących mieć podłoże przestępcze problemów, które zaistniały na terenie szkoły;
 - 5) wspólny – szkoły i policji – udział w lokalnych programach profilaktyki związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa uczniom oraz zapobieganiem demoralizacji i przestępczości nieletnich.
5. Policja powinna być wzywana do szkoły w sytuacjach, o których mowa w „Procedurach [...]” albo gdy wyczerpane zostaną środki możliwe do zastosowania przez szkołę w określonej sytuacji, w których obecność policji jest konieczna. Każda, dotycząca uczniów, wizyta policjanta w szkole, powinna być wcześniej zasygnalizowana dyrektorowi szkoły lub uzgodniona z innymi pracownikami szkoły.

Procedura współpracy z poradnią psychologiczno-pedagogiczną

Współpraca w zakresie pomocy psychologiczno - pedagogicznej dla uczniów z trudnościami dydaktycznymi lub wychowawczo - dydaktycznymi:

1. Osobą, która podejmuje decyzje o skierowaniu ucznia do poradni psychologiczno - pedagogicznej może być nauczyciel przedmiotu, wychowawca, pedagog/psycholog lub rodzic;
2. Decyzje o potrzebie skierowania podejmuje się na podstawie obserwacji ucznia, analizy jego osiągnięć szkolnych lub zachowania;
3. Nauczyciel/wychowawca/pedagog/psycholog przekazuje rodzicom informacje o swoich spostrzeżeniach dotyczących ucznia, informuje ich o celu skierowania oraz możliwości otrzymania pomocy psychologiczno - pedagogicznej lub innej specjalistycznej, na terenie poradni;
4. Jeżeli istnieje konieczność przekazania poufnych informacji, wówczas wychowawca/pedagog/psycholog osobiście (np. podczas dyżuru psychologa z poradni w szkole) lub telefonicznie kontaktuje się z osobą badającą ucznia, bądź przygotowuje pisemną opinię;
5. Zgłoszenia w poradni dokonuje rodzic (opiekun) ucznia, który następnie zostaje poinformowany o ustalonym terminie wizyty;
6. W wyznaczonym dniu badania, rodzic osobiście udaje się z dzieckiem do poradni, uczeń w tym dniu ma usprawiedliwioną nieobecność;
7. Jeżeli Poradnia w wyniku postępowania diagnostycznego wydaje opinię psychologiczno - pedagogiczną, to ma ona charakter jawny, rodzice mają jednak prawo do zachowania wyników badań w tajemnicy;
8. Jeżeli rodzic udzieli informacji na temat wyników badań czy konsultacji (przekaze opinię czy orzeczenie), wówczas szkoła podejmuje działania, stosowne do zawartych w opinii zaleceń oraz wpisanie stosownych informacji do dokumentacji ucznia;
9. Rodzic ma prawo do indywidualnego, osobistego kontaktu z poradnią psychologiczno - pedagogiczną (bez skierowania), na prośbę specjalisty z poradni i po uzyskaniu zgody dyrektora szkoły, wychowawca przygotowuje opinię o uczniu;

Na terenie poradni rodzic może otrzymać pomoc psychologiczno – pedagogiczną w zakresie:

- 1) diagnozowania i korekty przyczyn trudności w nauce;
- 2) korygowania zaburzeń emocjonalnych;
- 3) nauki metod pracy z dzieckiem;
- 4) poradnictwa specjalistycznego;
- 5) specjalistycznych terapii;
- 6) wskazania możliwości kształcenia dla dzieci z wadami fizycznymi, przewlekłymi schorzeniami lub trudnościami w nauce;
- 7) kształtowania umiejętności rozpoznawania uzdolnień dziecka, wskazywania sposobów ich rozpoznawania;
- 8) treningu umiejętności wychowawczych „Szkoła dla rodziców...”.

Procedura postępowania w przypadku prób samobójczych lub samobójstwa ucznia

Należy traktować serio każdą nagłą lub radykalną zmianę, wpływającą na wyniki w nauce, obecność na lekcjach lub zachowanie dziecka czy nastolatka, na przykład:

- 1) brak zainteresowania zwykle wykonywanymi zajęciami;
- 2) ogólne obniżenie ocen, - zmniejszenie wysiłku;
- 3) złe zachowanie w klasie;
- 4) nieusprawiedliwione lub powtarzające się nieobecności lub wagary;
- 5) nadmierne palenie papierosów, lub picie, albo używanie narkotyków;
- 6) incydenty prowadzące do interwencji policji;
- 7) przemoc wobec uczniów.

Jeśli któryś z tych objawów rozpozna nauczyciel bądź pedagog szkolny, powinien zawiadomić o tym cały zespół nauczycielski i podjąć działania zmierzające do dokładnego zdiagnozowania danego ucznia, ponieważ takie objawy zwykle wskazują na bardzo zły stan emocjonalny i w niektórych przypadkach mogą doprowadzić do samobójstwa. Wystąpienie więcej niż jednego z powyższych czynników świadczy o wysokim ryzyku zachowań samobójczych. Nigdy nie należy lekceważyć żadnych sygnałów świadczących o chęci popełnienia samobójstwa!

Postępowanie w przypadku powzięcia informacji, że uczeń zamierza popełnić samobójstwo

1. Pracownik, który otrzymał informację o zamiarze popełnienia samobójstwa przez ucznia, stara się natychmiast odnaleźć ucznia i powiadomić o sytuacji jego wychowawcę lub pedagoga/psychologa szkolnego.
2. Po odnalezieniu ucznia nie pozostawiają ucznia samego, lecz próbują przeprowadzić go w ustronne, bezpieczne miejsce.
3. Informują o zaistniałej sytuacji dyrektora szkoły.
4. Po zdiagnozowaniu sytuacji zagrożenia informują o zaistniałej sytuacji rodziców ucznia.
5. Przekazują dziecko pod opiekę rodziców/prawnych opiekunów, a jeżeli przyczyną zagrożenia jest sytuacja domowa ucznia odpowiednim instytucjom.
6. Uczeń powinien natychmiast zostać objęty indywidualną opieką psychologiczną i psychoterapeutyczną.
7. Jeśli uznają, że zachodzi taka potrzeba, wskazują rodzicom konieczność skontaktowania się z psychiatrą.

Postępowanie w przypadku pozyskania informacji, że uczeń podjął próbę samobójczą

1. Pracownik, po otrzymaniu informacji o próbie samobójczej ucznia, stara się natychmiast go odnaleźć.
2. Po odnalezieniu ucznia ustala i potwierdza rodzaj zdarzenia, nie pozostawia ucznia samego.
3. Usuwa przedmioty umożliwiające ponowienie próby.
4. Stara się dyskretnie przeprowadzić ucznia w bezpieczne, ustronne miejsce.
5. Jeśli zachodzi taka potrzeba, udziela pierwszej pomocy przedmedycznej.
6. Jeżeli zachodzi taka potrzeba, wzywa pielęgniarkę szkolną lub pogotowie ratunkowe, policję. Jeśli to możliwe, powinien zadbać, aby interwencja służb przebiegła dyskretnie.
7. Kiedy pojawi się taka możliwość, powiadamia lub zleca powiadomienie o zdarzeniu dyrektora szkoły.
8. Dyrektor szkoły niezwłocznie zawiadamia rodziców/opiekunów prawnych ucznia.
9. O próbie samobójczej dyrektor informuje radę pedagogiczną pod rygorem tajemnicy służbowej, w celu podjęcia wspólnych działań oraz obserwacji zachowania ucznia po jego powrocie do szkoły przez wszystkich nauczycieli.
10. Pedagog/psycholog szkolny planuje dalszą strategię postępowania w oparciu o zalecenia specjalisty (psychiatry), które ma na celu zapewnienie uczniowi bezpieczeństwa w szkole, a także atmosfery życzliwości i wsparcia.
Ponadto przekazuje rodzicom informacje o możliwościach uzyskania pomocy psychologiczno-pedagogicznej poza szkołą.

Procedura w przypadku śmierci samobójczej ucznia

1. W przypadku śmierci ucznia w wyniku samobójstwa dyrektor szkoły informuje policję, organ prowadzący i nadzorujący szkołę o zaistniałej sytuacji.
2. Pedagog i psycholog szkolny oraz wychowawcy udzielają pomocy psychologiczno-pedagogicznej innym uczniom szkoły.
3. Wychowawcy klas przekazują wiadomość na forum swoich klas (należy unikać przekazywania informacji na forum szkoły). Komunikat ogranicza się do absolutnego minimum, unikając sensacyjnego rozgłosu. Nie wspominać ani nie opisywać metody samobójstwa oraz miejsca, w którym je popełniono. Należy unikać gloryfikowania ucznia. Należy położyć nacisk na żałobę po śmierci, cierpienie u ludzi z najbliższego otoczenia (konsekwencje dla osób, które pozostały).
4. Przekazanie informacji o dostępnej pomocy w formie listy dostępnych placówek z aktualnymi adresami i numerami telefonów oraz telefonami zaufania.

Procedura postępowania w przypadku podejrzenia, że rodzice nie kontrolują nieobecności dziecka w szkole

1. Wychowawca:
 - 1) w przypadku nieusprawiedliwionej nieobecności ucznia telefonicznie powiadamia o niej rodziców/opiekunów ucznia, w celu ustalenia przyczyny nieobecności oraz za każdym razem odnotowuje ten fakt w dzienniku lekcyjnym;
 - 2) w przypadku gdy brak możliwości ustalenia przyczyn nieobecności ucznia w szkole trwa dłużej niż dwa tygodnie lub powtarzającej się nieusprawiedliwionej nieobecności ucznia powiadamia pedagoga.
2. Pedagog w porozumieniu z dyrektorem wyznacza termin stawienia się rodziców/opiekunów w szkole telefonicznie lub pisemnie – listem poleconym.
3. Dyrektor szkoły:
 - 1) w obecności wychowawcy i pedagoga zobowiązuje rodziców/opiekunów do kontrolowania spełniania obowiązku szkolnego przez dziecko, informuje o konsekwencjach dla ucznia i rodziców/opiekunów w przypadku dalszej nieusprawiedliwionej dziecka w szkole;
 - 2) w przypadku niewywiązania się rodziców/opiekunów z regularnego posyłania dziecka na zajęcia szkolne, wysyła upomnienie, dotyczące wypełniania obowiązku szkolnego, zawiadamia Sąd Wydział Rodzinny;
 - 3) w przypadku dalszego braku reakcji rodziców/prawnych opiekunów ucznia wysyła do organu prowadzącego wniosek o wszczęcie egzekucji administracyjnej.

Procedura postępowania w przypadku używania telefonu komórkowego na terenie szkoły

Uczeń nie może podczas lekcji w żaden sposób używać telefonu komórkowego i innych urządzeń elektronicznych. Telefon, który uczeń posiada powinien być wyłączony i schowany. Także podczas przerw uczeń nie może używać telefonu do filmowania, robienia zdjęć i innych czynności naruszających prywatność innych osób.

Postępowanie w przypadku, gdy uczeń nie stosuje się do wyżej zawartych postanowień:

1. Nauczyciel nakazuje uczniowi wyłączenie i schowanie telefonu.
2. Jeżeli uczeń nie posłucha wówczas nauczyciel nakazuje uczniowi wyłączenie telefonu w sposób uniemożliwiający korzystanie z niego przez osoby trzecie, ewentualnie wyjęcie karty sim i zabiera uczniowi telefon.
3. powyższym zajściu informuje wychowawcę klasy, w przypadku gdy wychowawca jest nieobecny pedagoga lub dyrektora.
4. Podpisany (kartka samoprzylepna z danymi ucznia) telefon przekazuje dyrektorowi szkoły.
5. W następnej kolejności wychowawca informuje rodziców ucznia o zaistniałej sytuacji i wzywa do odebrania telefonu wskazując miejsce jego przechowywania.
6. Wychowawca oddaje rodzicom telefon najlepiej w obecności ucznia, przypominając jeszcze raz zasady dotyczące używania telefonu przez ucznia w czasie pobytu w szkole.
7. W przypadku nagminnego naruszania opisanych zasad dyrektor za zgodą rodzica może zatrzymać telefon ucznia do zakończenia zajęć w danym roku szkolnym i wtedy przekazać go rodzicom.

Postanowienia końcowe:

Nikt z pracowników szkoły nie może włączać odebranego uczniowi telefonu, używać ani wykonywać na nim żadnych operacji, jeżeli telefon dzwoni tylko uczeń może go wyłączyć. Nie wolno także przeglądać zawartości telefonu, nawet jeśli jest uzasadnione podejrzenie, że uczeń dokonał nagrania lub zrobił zdjęcie, w takiej sytuacji należy wezwać rodzica i w jego obecności poprosić ucznia o pokazanie treści i ich usunięcie. Jeżeli istnieje podejrzenie, że na telefonie znajdują się treści mogące w jakikolwiek sposób stwarzać zagrożenie dla innych uczniów czy pracowników lub noszą znamiona świadczące o popełnionym przestępstwie wówczas szkoła nawiązuje kontakt z policją i w obecności ucznia i jego rodziców przekazuje telefon funkcjonariuszowi, który podejmuje czynności zgodne z ich procedurami. W przypadkach szczególnych szkoła zapewnia kontakt z rodzicami uczniów, w związku z czym uczeń nie ma potrzeby posiadania telefonu w szkole. W przypadku zaginięcia, kradzieży czy zniszczenia telefonu lub innego urządzenia elektronicznego przyniesionego przez ucznia, szkoła nie ponosi odpowiedzialności za takie zdarzenie.

Zasady współpracy szkoły z sądem rodzinnym

Szkoła podejmuje następujące działania:

- 1) sporządza pisemne wnioski z uzasadnieniem o rozpatrzenie spraw uczniów dotyczące: uchylania się od obowiązku szkolnego, rażących zaniedbań rodziców w sprawowaniu opieki i wychowaniu dziecka, przemocy w rodzinie;
- 2) przekazuje na prośbę sądu opinie o uczniach, nad którymi ustanowiono nadzór, wychowujących się w rodzinach zastępczych lub z powodu toczącego się postępowania w ich sprawie;
- 3) udziela pomocy psychologiczno – pedagogicznej uczniom nadzorowanym przez kuratora;
- 4) współdziała z zawodowymi i społecznymi kuratorami rodzinnymi;
- 5) w razie potrzeby uczestniczy w posiedzeniu sądu w sprawach uczniów.

Procedura postępowania z dzieckiem przewlekle chorym

Nauczyciel powinien:

1. Pozyskać od rodziców /opiekunów prawnych ucznia szczegółowe informacje na temat ograniczeń wynikających z choroby dziecka.
2. Dostosować formy i metody pracy do możliwości psychofizycznych dziecka , objąć różnymi formami pomocy psychologiczno-pedagogicznej.
3. W przypadku nasilenia choroby u dziecka podczas pobytu w szkole niezwłocznie powiadomić rodziców /opiekunów prawnych o zaistniałej sytuacji.

Dziecko z cukrzycą:

Objawy hipoglikemii-niedocukrzenia:

1. Bładość skóry, drżenie rąk, nadmierna potliwość.
2. Ból głowy, brzucha.
3. Szybkie bicie serca.
4. Osłabienie, zmęczenie, ziewanie i senność.
5. Zaburzenia mowy, widzenia, równowagi.
6. Utrudniony kontakt z otoczeniem, utrata przytomności.
7. Chwiejność emocjonalna, nietypowe zachowanie.

Postępowanie przy hipoglikemii:

1. Sprawdzić poziom glukozy we krwi.
2. Podać węglowodany proste(ok. owocowy, cola, rozpuszczony cukier w wodzie, glukoza w tabletkach).
3. **Nie podawać czekolady!**
4. Ponownie oznaczyć poziom glukozy po 10-15 minutach.
5. **Dziecku nieprzytomnemu nie podawać nic do ust!**

Dziecko nieprzytomne:

1. Ułożyć dziecko na boku.
2. Wstrzyknąć domięśniowo glukagon.
3. Wezwać pogotowie ratunkowe.
4. Powiadomić rodziców.
5. Po odzyskaniu przez dziecko przytomności można podać węglowodany proste (sok owocowy, colę, rozpuszczony cukier w wodzie).

Dziecko leczone pompą:

1. Zatrzymać pompę.
2. Potwierdzić hiperglikemię.
3. Jeżeli dziecko jest przytomne, podać węglowodany proste.
4. Po 10-15 minutach zbadać ponownie poziom cukru we krwi i jeżeli nie ma poprawy podać ponownie węglowodany proste.
5. Po uzyskaniu pozytywnego wyniku włączyć ponownie pompę i podać dziecku kanapkę.
6. Jeżeli dziecko jest nieprzytomne, ma drgawki położyć i podać zastrzyk domięśniowo.
7. Wezwać karetkę pogotowia.
8. Powiadomić rodziców/ opiekunów prawnych dziecka.

Objawy hiperglikemii:

1. Wzmoczone pragnienie, częste oddawanie moczu.
2. Rozdrażnienie, zaburzenia koncentracji.
3. Osłabienie, apatia. Jeżeli pojawią się również bóle brzucha, wymioty, ciężki oddech może to świadczyć o rozwoju kwasicy cukrzycowej. Należy natychmiast wezwać pogotowie ratunkowe i powiadomić rodziców/ opiekunów prawnych.

Postępowanie przy hiperglikemii:

1. Podać dziecku insulinę.
2. Uzupełnić płyny-ok. 1 litr płynu w ciągu 1,5-2 godzin

Niezbędnik szkolny, czyli co uczeń z cukrzycą powinien mieć w szkole:

1. Pen-„wstrzykiwacz” z insuliną.
2. Pompę insulinową, gdy dziecko jest tak leczone.
3. Glukometr z zestawem pasków i gazików.
4. Drugie śniadanie, tabletki z glukozą, soczek owocowy.
5. Informację na kartce lub bransoletkę z informacją o cukrzycy.
6. Glukagon (zestaw w pomarańczowym pudełku).

Prawa dziecka z cukrzycą:

1. Możliwość mierzenia glukozy i podanie insuliny.
2. Możliwość spożycia posiłku o kreślonej godzinie.
3. Możliwość zaspokojenia pragnienia podczas zajęć lekcyjnych.
4. Możliwość korzystania z toalety podczas trwania zajęć lekcyjnych.